

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

© Συμβούλιο της Ευρώπης/Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, 2013. Αυτή η μετάφραση δεν δεσμεύει το Δικαστήριο. Για περισσότερες πληροφορίες βλ. την ένδειξη δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας στο τέλος του παρόντος εγγράφου.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2013. This translation does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2013. La présente traduction ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

ΠΕΜΠΤΟ ΤΜΗΜΑ

ΥΠΟΘΕΣΗ GARDEL κατά ΓΑΛΛΙΑΣ

(Προσφυγή αριθ. 16428/05)

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ

17 Δεκεμβρίου 2009

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

17/03/2010

*Η απόφαση αυτή οριστικοποιήθηκε βάσει του Άρθρου 44 § 2 της Σύμβασης.
Επιδέχεται μορφολογικές βελτιώσεις.*

Για την υπόθεση Gardel κατά Γαλλίας,

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Πέμπτο Τμήμα), που συνεδρίασε σε Τμήμα συγκείμενο από τους:

Peer Lorenzen, *προεδρεύοντα,*

Renate Jaeger,

Jean-Paul Costa,

Rait Maruste,

Mark Villiger,

Isabelle Berro-Lefèvre,

Mirjana Lazarova Trajkovska, *δικαστές,*

και Claudia Westerdiek, *γραμματέα του τμήματος,*

Κατόπιν συσκέψεως εν συμβουλίω στις 24 Νοεμβρίου 2009,

Εκδίδει την ακόλουθη απόφαση, που εγκρίνεται κατά την εν λόγω ημερομηνία:

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1. Η υπόθεση προήλθε από προσφυγή (αριθ. 16428/05) κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας, με την οποία ένας Γάλλος υπήκοος, ο κ. Fabrice Gardel («ο προσφεύγων»), προσέφυγε στο Δικαστήριο στις 30 Απριλίου 2005 σύμφωνα με το Άρθρο 34 της Σύμβασης για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών («η Σύμβαση»).

2. Ο προσφεύγων, ο οποίος έλαβε το ευεργέτημα πενίας, εκπροσωπήθηκε από τον κ. P. Souchal, δικηγόρο που ασκεί δικηγορία στο Nancy. Η Γαλλική Κυβέρνηση («η Κυβέρνηση») εκπροσωπήθηκε από την υπάλληλό της, κ. E. Belliard, Διευθύντρια Νομικών Υποθέσεων, Υπουργείο Εξωτερικών.

3. Ο προσφεύγων παραπονέθηκε, συγκεκριμένα, για την εγγραφή του στο εθνικό μητρώο δραστών σεξουαλικών εγκλημάτων μετά την καταδίκη του. Βασίστηκε στο Άρθρο 7 της Σύμβασης.

4. Την 1η Οκτωβρίου 2007 το Δικαστήριο αποφάσισε να κοινοποιήσει την προσφυγή στην Κυβέρνηση. Αποφασίστηκε επίσης να εκδώσει απόφαση ταυτόχρονα επί του παραδεκτού και επί της ουσίας της προσφυγής (Άρθρο 29 § 3).

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ι. ΟΙ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ

5. Ο προσφεύγων γεννήθηκε το 1962 και επί του παρόντος βρίσκεται στη φυλακή στο Montmédy.

6. Κατόπιν αιτιάσεως που άσκησαν στις 18 Φεβρουαρίου 1997 οι γονείς ενός νεαρού κοριτσιού, της S., ο προσφεύγων κατηγορήθηκε για βιασμό και σεξουαλική βία εις βάρος ανηλίκου κάτω των δεκαπέντε ετών από άτομο σε θέση εξουσίας.

7. Κατά τη διεξαγωγή της έρευνας υπέβαλε αρκετά αιτήματα για τη λήψη επιπρόσθετων ερευνητικών μέτρων, τα οποία απορρίφθηκαν από τις ερευνητικές αρχές.

8. Στις 15 Απριλίου 2003 ένας τακτικός ανακριτής του πρωτοδικείου (*tribunal de grande instance*) Bar-le-Duc εξέδωσε εντολή να διακοπουν οι διαδικασίες αναφορικά με τις κατηγορίες σεξουαλικής βίας, καθώς είχε επέλθει η παραγραφή του αδικήματος. Ο δικαστής παρέπεμψε τον προσφεύγοντα σε δίκη με την κατηγορία βιασμού ανηλίκου κάτω των δεκαπέντε ετών από άτομο σε θέση εξουσίας πάνω στο θύμα.

9. Στις 30 Οκτωβρίου 2003 το Δικαστήριο Meuse Assize καταδίκασε τον προσφεύγοντα σε φυλάκιση δεκαπέντε ετών και στέρηση όλων των πολιτικών, αστικών και οικογενειακών του δικαιωμάτων για δέκα χρόνια.

10. Ο προσφεύγων δεν άσκησε έφεση κατά της εν λόγω απόφασης, ωστόσο άσκησε προσφυγή για εκ νέου εκδίκαση, προσκομίζοντας διάφορα έγγραφα, τα οποία, σύμφωνα με ισχυρισμούς του, αμφισβητούσαν την ενοχή του.

11. Στις 9 Μαρτίου 2004 ο Νόμος αριθ. 2004-204 θέσπισε το εθνικό αυτοματοποιημένο μητρώο δραστών σεξουαλικών εγκλημάτων (Μητρώο Δραστών Σεξουαλικών Εγκλημάτων).

12. Στις 11 Απριλίου 2005 το Συμβούλιο Αναθεώρησης Ποινικών Υποθέσεων απέρριψε την προσφυγή του προσφεύγοντα για εκ νέου εκδίκαση.

13. Στις 28 Φεβρουαρίου 2005 ο προσφεύγων απηύθυνε αίτηση στο Δικαστήριο επιμέτρησης της ποινής Créteil για αναστολή της καταδίκης του. Στις 17 Ιουνίου 2005 η προσφυγή απερρίφθη με το αιτιολογικό ότι, σύμφωνα με ιατρικές εκθέσεις εμπειρογνομόνων, «η επιβίωση του προσφεύγοντα δεν τίθεται υπό αμφισβήτηση και η κατάσταση της υγείας του δεν είναι ασύμβατη μακροπρόθεσμα με την κράτηση. Επομένως, ως έχουν τα πράγματα, δεν πληροί τις απαιτήσεις του Άρθρου 720-1-1 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και δεν μπορεί να επωφεληθεί από το εν λόγω μέτρο». Το δικαστήριο επεσήμανε ότι η καταδίκη του προσφεύγοντα αναμενόταν να διαρκέσει μέχρι τις 27 Μαΐου 2019 και ότι το ποινικό του μητρώο ανέφερε και άλλη καταδίκη για σεξουαλική κακοποίηση εις βάρος

ανηλίκου κάτω των δεκαπέντε ετών από άτομο σε θέση εξουσίας (ποινή φυλάκισης έξι ετών καθώς και δικαστική και κοινωνική επιτήρηση που επιβλήθηκε από το Εφετείο του Nancy στις 29 Αυγούστου 2002 για σεξουαλική βία σε ανήλικο). Το δικαστήριο έλαβε επίσης υπόψη του ιατρικές εκθέσεις σύμφωνα με τις οποίες ο προσφεύγων υπέφερε από συγγενή καρδιακή νόσο που καθιστούσε αδύνατη οποιαδήποτε σωματική δραστηριότητα. Η έκθεση συνιστούσε την τοποθέτησή του σε βελτιωμένο καθεστώς κράτησης σε ατομικό κελί, καμία άσκηση ή σωματική δραστηριότητα, διατροφή χωρίς αλάτι και τακτική φαρμακευτική αγωγή. Το δικαστήριο επίσης αναφέρθηκε και σε μια έκθεση ψυχιατρικού εμπειρογνώμονα που συντάχθηκε τον Νοέμβριο του 2004, σύμφωνα με την οποία η ψυχολογική ανάπτυξη του προσφεύγοντα «εμφανίζεται εξαιρετικά περιορισμένη, εφόσον δεν αναλογίστηκε την ίδια του τη συμπεριφορά. Δεν εξέφρασε κανένα αίσθημα ενοχής ή ευθύνης για τα αδικήματα τα οποία αρνείται ότι διέπραξε. Μια σειρά από συνεδρίες ψυχοθεραπείας θα τον βοηθούσαν να αναπτύξει στο μέλλον πιο ικανοποιητικές σχέσεις με τους ανθρώπους με τους οποίους έρχεται σε επαφή».

14. Στις 13 Οκτωβρίου 2005 το τμήμα επιμέτρησης της ποινής του Εφετείου του Παρισιού υποστήριξε αυτή την απόφαση.

15. Στις 22 Νοεμβρίου 2005 ο προσφεύγων ενημερώθηκε από όργανο του αστυνομικού τμήματος l'Haÿ-les-Roses ότι το όνομά του κατεχωρήθη στο Μητρώο Δραστών Σεξουαλικών Εγκλημάτων λόγω της καταδίκης του από το Δικαστήριο Meuse Assize, σύμφωνα με τις μεταβατικές διατάξεις του προαναφερθέντος Νόμου της 9ης Μαρτίου 2004. Η επίσημη ειδοποίηση έχει ως εξής:

«Ο κάτωθι υπογεγραμμένος, κ. Fabrice Gardel, με το παρόν αναγνωρίζω ότι σήμερα ενημερώθηκα για την συμπερίληψή μου στο Μητρώο Δραστών Σεξουαλικών Εγκλημάτων εξαιτίας της [ποινής] φυλάκισης που επιβλήθη στις 30 Οκτωβρίου 2003 από το Δικαστήριο Meuse Assize, και ως εκ τούτου οφείλω, σύμφωνα με το Άρθρο 706-53-5 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, να:

1. παρέχω αποδεικτικό της διεύθυνσης κατοικίας μου: ...

Κάθε έτος είτε στην αρχή που διαχειρίζεται το μητρώο (Υπουργείο Δικαιοσύνης)... είτε στο τοπικό μου αστυνομικό τμήμα ή τμήμα χωροφυλακής ..., κατά τη διάρκεια του μήνα των γενεθλίων μου ή κατά τη διάρκεια του μήνα Ιανουαρίου εάν η ημερομηνία γενεθλίων μου δεν είναι γνωστή ή δεν έχει τεκμηριωθεί. ...

Αναγνωρίζω ρητά ότι έχω ενημερωθεί για τα εξής:

Έχω καταδικαστεί με οριστική απόφαση για αδίκημα το οποίο περιλαμβάνει ποινή φυλάκισης δέκα ή περισσότερων ετών. Ομοίως, οφείλω να παρέχω αποδεικτικό της διεύθυνσης κατοικίας μου με αναφορά αυτοπροσώπως κάθε έξι μήνες.

...

(ii) εάν η απόφαση η οποία αποτελεί τη βάση για την εγγραφή μου στο μητρώο εξεδόθη από δικαστική αρχή του εξωτερικού, μπορώ να υποβάλω αίτηση στον εισαγγελέα του πρωτοδικείου (*tribunal de grande instance*) της Νάντης για διόρθωση ή διαγραφή των στοιχείων στο μητρώο ή για μείωση της συχνότητας αναφοράς σε μία φορά το έτος, σύμφωνα με τα Άρθρα R 53-8-27 και επόμενα.»

II. ΣΧΕΤΙΚΗ ΕΘΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗ

16. Το εθνικό αυτοματοποιημένο μητρώο δραστών σεξουαλικών εγκλημάτων (Μητρώο Δραστών Σεξουαλικών Εγκλημάτων» - FIJAIS), το οποίο θεσπίστηκε το 2004, αποτελεί ένα μητρώο ποινικής αναγνώρισης παρόμοιο με την εθνική βάση δεδομένων δακτυλικών αποτυπωμάτων (FAED), την εθνική γενετική βάση δεδομένων (FNAEG) και τα εθνικά ποινικά μητρώα (CJN), εκ των οποίων τα τελευταία προϋπάρχουν για το μεγαλύτερο χρονικό διάστημα. Μια ενημερωτική έκθεση για τα μητρώα της αστυνομίας, η οποία κατατέθηκε στην Εθνική Σύνοδο στις 24 Μαρτίου 2009, επεσήμανε αύξηση του αριθμού ανάλογων μητρώων. Η ομάδα εργασίας υπό την προεδρία του κ. Alain Bauer επεσήμανε ότι υπήρχαν περίπου σαράντα πέντε μητρώα το 2008 σε σύγκριση με τριάντα τέσσερα το 2006, και ότι περίπου άλλα δώδεκα ήταν σε διαδικασία καταγραφής.

Το Υπουργείο Δικαιοσύνης είναι υπεύθυνο για το Μητρώο Δραστών Σεξουαλικών Εγκλημάτων και το διαχειρίζεται. Διατηρείται στο Τμήμα Εθνικών Ποινικών Μητρώων στη Νάντη, υπό την εποπτεία του δικαστή που είναι υπεύθυνος για τα εθνικά ποινικά μητρώα.

A. Το Μητρώο Δραστών Σεξουαλικών Εγκλημάτων

17. Το εθνικό αυτοματοποιημένο μητρώο δραστών σεξουαλικών ή «βίαιων» εγκλημάτων θεσπίστηκε από τον Νόμο αριθ. 2004-204 στις 9 Μαρτίου 2004 στα πλαίσια προσαρμογής του δικαστικού συστήματος στις αλλαγές της εγκληματικής παραβατικότητας. Σκοπός του είναι η πρόληψη επαναλαμβανόμενων αξιόποινων πράξεων σεξουαλικού χαρακτήρα, καθιστώντας ευκολότερη την αναγνώριση των δραστών καθώς και γρηγορότερο τον εντοπισμό τους οποιαδήποτε στιγμή.

Μια σειρά από μεταβατικά μέτρα θεσπίζουν αναλυτικές οδηγίες για την εγγραφή στο μητρώο ατόμων που διέπραξαν ανάλογες αξιόποινες πράξεις πριν από τη θέση σε ισχύ του παραπάνω Νόμου. Οι διατάξεις είναι εφαρμοστέες για άτομα που διέπραξαν ανάλογες αξιόποινες πράξεις πριν από την ημερομηνία έκδοσης του Νόμου ωστόσο υπόκεινται, μετά από αυτή την ημερομηνία, σε μία από τις αποφάσεις που αναφέρονται στο Άρθρο 706-53-2 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (βλ. παράγραφο 18 παρακάτω). Οι διατάξεις μπορούν επίσης να εφαρμοστούν σε άτομα που εξέτιαν ποινή εγκλεισμού πριν από την έκδοση του Νόμου (κατόπιν αίτησης του εισαγγελέα).

1. Ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας (ΚΠΔ)

18. Οι σχετικές διατάξεις του ΚΠΔ είναι οι ακόλουθες:

Άρθρο 706-47

«Οι διατάξεις του παρόντος Τίτλου εφαρμόζονται σε υποθέσεις που αφορούν τον φόνο, προμελετημένο ή μη, ανηλίκου μετά από ή συνοδευόμενο από βιασμό, βασανισμό ή πράξεις βαρβαρότητας ή για τις κατηγορίες σεξουαλικής βίας ή σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκου, συντήρησης ανηλίκου από ανήθικα κέρδη ή πληρωμής ανηλίκου για παροχή σεξουαλικών υπηρεσιών ...

Αυτές οι διατάξεις εφαρμόζονται επίσης σε υποθέσεις που αφορούν το αδίκημα του φόνου, προμελετημένου ή μη, ο οποίος συνοδεύεται από βασανισμό ή πράξεις βαρβαρότητας, τα αδικήματα του βασανισμού ή πράξεων βαρβαρότητας και το αδίκημα του φόνου, προμελετημένου ή μη, που διαπράχθηκε κατ' εξακολούθηση».

Άρθρο 706-53-1

«Το εθνικό αυτοματοποιημένο μητρώο δραστών σεξουαλικών ή βίαιων εγκλημάτων διατηρεί μια βάση δεδομένων με προσωπικά στοιχεία που προέρχονται από το Τμήμα Ποινικών Μητρώων υπό την εξουσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης και την εποπτεία δικαστή. Με στόχο την πρόληψη επαναλαμβανόμενων αξιόποινων πράξεων αυτού του είδους που αναφέρονται στο Άρθρο 706-47 και τη διευκόλυνση της αναγνώρισης των δραστών τέτοιων πράξεων, οι πληροφορίες που αναφέρονται στο Άρθρο 706-53-2 συλλέγονται, αποθηκεύονται και κοινοποιούνται σε αρμόδια πρόσωπα σύμφωνα με τις οδηγίες που παρουσιάζονται σε αυτό το Κεφάλαιο».

Άρθρο 706-53-2

«Σύμφωνα με τις διατάξεις της τελευταίας παραγράφου αυτού του Άρθρου, και εφόσον αυτές σχετίζονται με μία ή περισσότερες από τις κατηγορίες που αναφέρονται στο Άρθρο 706-47, εισάγονται στο μητρώο τα στοιχεία της ταυτότητας καθώς και η διεύθυνση κατοικίας ή διαδοχικές διευθύνσεις κατοικίας και, κατά περίπτωση, άλλες κατοικίες του ατόμου, το οποίο υπόκειται σε:

1. Καταδίκη, οριστική ή μη, συμπεριλαμβανομένης της καταδίκης *in absentia*, ή δήλωση ενοχής η οποία συνοδεύεται από εντολή εξαίρεσής του από την ποινή ή αναβαλλόμενη ποινή.
2. Απόφαση, οριστική ή μη, που εκδόθηκε σύμφωνα με τις ενότητες 8, 15, 15-1, 16, 16*bis* και 28 του Διατάγματος αριθ. 45-174 της 2ας Φεβρουαρίου 1945 για τη νεανική εγκληματικότητα.
3. Συμφωνημένο σχέδιο ποινής που προβλέπεται στο Άρθρο 41-2 αυτού του Κώδικα, η εφαρμογή του οποίου έχει πιστοποιηθεί από εισαγγελέα.
4. Απόφαση που αναστέλλει τις διαδικασίες ή απαλλάσσει ή αθώνει το εμπλεκόμενο άτομο βάσει της πρώτης παραγράφου του Άρθρου 122-1 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.
5. Ποινική κύρωση, η οποία συνοδεύεται από εντολή δικαστικής εποπτείας, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο τακτικός ανακριτής διέταξε την καταχώρηση της απόφασης στο μητρώο.

6. Ανάλογη απόφαση με αυτές που αναφέρονται παραπάνω που εκδόθηκε από δικαστήριο ή δικαστική αρχή του εξωτερικού και η οποία, σύμφωνα με τους όρους διεθνούς σύμβασης ή συμφωνίας, κοινοποιήθηκε στις γαλλικές αρχές ή εφαρμόστηκε στη Γαλλία κατόπιν μεταφοράς του ατόμου που καταδικάστηκε.

Το μητρώο επίσης περιλαμβάνει πληροφορίες που αφορούν τη δικαστική απόφαση που διαμορφώνει τη βάση για εγγραφή στο μητρώο και πληροφορίες για τη φύση του αδικήματος. Οι αποφάσεις που αναφέρονται στα σημεία 1 και 2 καταχωρούνται στο μητρώο κατά την έκδοσή τους.

Αποφάσεις που αφορούν τα αδικήματα που αναφέρονται στο Άρθρο 706-47 οι οποίες περιλαμβάνουν ποινή φυλάκισης έως και πέντε έτη δεν καταχωρούνται στο μητρώο, εκτός αν υπάρχει ρητή εντολή από το δικαστήριο ή στην περίπτωση των σημείων 3 και 4 από τον εισαγγελέα».

Άρθρο 706-53-4

«Με την επιφύλαξη της εφαρμογής των διατάξεων των Άρθρων 706-53-9 και 706-53-10, οι πληροφορίες που αναφέρονται στο Άρθρο 706-53-2 σχετικά με ένα άτομο διαγράφονται από το μητρώο με τον θάνατο του ιδίου ή με την λήξη των περιόδων που καθορίζονται παρακάτω, οι οποίες υπολογίζονται από την ημερομηνία κατά την οποία όλες οι αποφάσεις που καταχωρήθηκαν στο μητρώο παύουν να έχουν ισχύ:

1. Περίοδος τριάντα ετών σε περίπτωση σοβαρού εγκλήματος ή κακουργήματος που περιλαμβάνει ποινή φυλάκισης δέκα ετών.

2. Περίοδος είκοσι ετών σε όλες τις υπόλοιπες περιπτώσεις.

Οι σχετικές πληροφορίες δεν διαγράφονται ως αποτέλεσμα αμνηστίας ή αποκατάστασης, ή σύμφωνα με τους κανόνες που σχετίζονται με την αφαίρεση των καταδικαστικών αποφάσεων από τα ποινικά μητρώα.

Οι πληροφορίες αυτές από μόνες του δεν είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν ως αποδεικτικά στοιχεία υποτροπής.

Οι πληροφορίες που καταχωρήθηκαν στο μητρώο σύμφωνα με τα σημεία 1, 2 και 5 του Άρθρου 706-53-2 διαγράφονται από το μητρώο σε περίπτωση που μια οριστική απόφαση αναστέλλει τις διαδικασίες ή σε περίπτωση οριστικής απαλλαγής ή οριστικής αθωωτικής απόφασης. Οι πληροφορίες που εισήχθησαν σύμφωνα με το σημείο 5 επίσης διαγράφονται σε περίπτωση παύσης ή άρσης της εντολής δικαστικής εποπτείας».

Άρθρο 706-53-5

«Όλα τα άτομα των οποίων η ταυτότητα είναι καταχωρημένη στο μητρώο δεσμεύονται, ως μέτρο ασφαλείας, από τις υποχρεώσεις που ορίζονται σε αυτό το Άρθρο.

Το εν λόγω άτομο οφείλει, μέσω συστημένης επιστολής με απόδειξη παραλαβής, η οποία να απευθύνεται στην αρχή που διαχειρίζεται το μητρώο, ή μέσω συστημένης

επιστολής με απόδειξη παραλαβής η οποία να απευθύνεται στο τοπικό αστυνομικό τμήμα ή τμήμα χωροφυλακής, είτε μέσω αναφοράς αυτοπροσώπως, να:

1. παρέχει αποδεικτικό της διεύθυνσης κατοικίας του κάθε έτος,
2. δηλώνει οποιαδήποτε αλλαγή διεύθυνσης εντός δεκαπέντε ημερών το αργότερο.

Εάν για το εν λόγω άτομο επήλθε οριστική καταδίκη για σοβαρό έγκλημα ή παράβαση μεγάλης κλίμακας που περιλαμβάνει ποινή φυλάκισης δέκα ετών, το εν λόγω άτομο υποχρεούται να παρέχει αποδεικτικό της διεύθυνσης κατοικίας του κάθε έξι μήνες μέσω αναφοράς στο τοπικό αστυνομικό τμήμα ή τμήμα χωροφυλακής ή στο αρχηγείο της αστυνομίας ή χωροφυλακής στον νομό (*département*) όπου κατοικεί, ή σε οποιοδήποτε άλλο τμήμα που ορίζεται από τη νομαρχία.

Η μη συμμόρφωση με τις υποχρεώσεις που ορίζονται σε αυτό το Άρθρο είναι αξιόποινη και συνεπάγεται ποινή φυλάκισης δύο ετών και χρηματικό πρόστιμο ύψους 30.000 ευρώ».

Άρθρο 706-53-6

«Κάθε άτομο του οποίου η ταυτότητα έχει καταχωρηθεί στο μητρώο ενημερώνεται σχετικά από δικαστική αρχή είτε αυτοπροσώπως ή μέσω συστημένης επιστολής στην τελευταία δηλωμένη διεύθυνση.

Το εν λόγω άτομο ενημερώνεται σε αυτήν την περίπτωση για τις υποχρεώσεις του σύμφωνα με το Άρθρο 706-53-5 καθώς και για τις ποινές που αντιμετωπίζει σε περίπτωση μη συμμόρφωσης.

Όταν το εν λόγω άτομο είναι σε κράτηση, οι πληροφορίες που προβλέπονται από αυτό το Άρθρο παρέχονται κατά την οριστική αποφυλάκισή του ή πριν από το πρώτο μέτρο που χαλαρώνει τους όρους της ποινής».

Άρθρο 706-53-7

όπως τροποποιήθηκε από την ενότητα 15 του Νόμου αριθ. 2008-174 της 25ης Φεβρουαρίου 2008

«Οι πληροφορίες που περιέχονται στο μητρώο είναι άμεσα προσβάσιμες μέσω ασφαλούς συστήματος τηλεπικοινωνίας:

1. Στις δικαστικές αρχές.
2. Στις αστυνομικές αρχές που διερευνούν ποινικές υποθέσεις, στα πλαίσια δίκης που αφορά τα εγκλήματα εκούσιας απειλής της ανθρώπινης ζωής, απαγωγής ή αρπαγής ή ένα από τα αδικήματα που αναφέρονται στο Άρθρο 706-47 και για τον σκοπό λήψης των μέτρων που προβλέπονται στα Άρθρα 706-53-5 και 706-53-8.
3. Στις νομαρχιακές και κρατικές διοικητικές αρχές που παρατίθενται στο διάταγμα που προβλέπεται στο Άρθρο 706-53-12, για τον σκοπό διοικητικών αποφάσεων που αφορούν την πρόσληψη, τοποθέτηση, εξουσιοδότηση, έγκριση ή άδεια σχετικά με δραστηριότητες ή επαγγέλματα που περιλαμβάνουν επαφή με ανηλίκους και για τον σκοπό της επίβλεψης της άσκησης τέτοιων δραστηριοτήτων ή επαγγελμάτων. ...

Οι πληροφορίες στο μητρώο επίσης είναι διαθέσιμες σε δημάρχους ή προέδρους των νομαρχιακών (*département*) συμβουλίων και περιφερειακών συμβουλίων, μέσω των νομαρχιών, για τους σκοπούς των διοικητικών αποφάσεων που αναφέρονται στο σημείο 3 σχετικά με δραστηριότητες και επαγγέλματα που περιλαμβάνουν επαφή με ανηλίκους και για τον σκοπό της επίβλεψης της άσκησης τέτοιων δραστηριοτήτων ή επαγγελμάτων».

Άρθρο 706-53-8

«Όπως ορίζεται στο διάταγμα που προβλέπεται στο Άρθρο 706-53-12, η αρχή που διαχειρίζεται το μητρώο ενημερώνει το Υπουργείο Εσωτερικών άμεσα σε περίπτωση νέας καταχώρησης σε αυτό ή αλλαγής διεύθυνσης, ή εάν κάποιο άτομο καταγεγραμμένο στο μητρώο δεν έχει παράσχει αποδεικτικό της διεύθυνσης κατοικίας του εντός της οριζόμενης περιόδου. Το Υπουργείο προωθεί τις πληροφορίες αμελλητί στο αρμόδιο αστυνομικό τμήμα ή τμήμα χωροφυλακής.

Η αστυνομία ή η χωροφυλακή ενδέχεται να διενεργήσει όλους τους συναφείς ελέγχους και να καταθέσει οποιαδήποτε αιτήματα στις δημόσιες αρχές που είναι απαραίτητα για την επαλήθευση ή τον εντοπισμό της διεύθυνσης του ατόμου.

Εάν αποκαλυφθεί ότι το εν λόγω άτομο δεν βρίσκεται στην αναφερόμενη διεύθυνση, ο εισαγγελέας εντάσσει το όνομά αυτού του ατόμου στη λίστα των καταζητούμενων».

Άρθρο 706-53-9

«Τα άτομα που προσφέρουν αποδεικτικό της ταυτότητάς τους θα πρέπει να λαμβάνουν όλες τις πληροφορίες που τα αφορούν στο μητρώο, κατόπιν αιτήσεως στον εισαγγελέα του πρωτοδικείου (*tribunal de grande instance*) για το μέρος κατοικίας τους».

Άρθρο 706-53-10

όπως τροποποιήθηκε από τον Νόμο της 5ης Μαρτίου 2007

«Άτομα των οποίων η ταυτότητα είναι καταγεγραμμένη στο μητρώο μπορούν να ζητήσουν από τον εισαγγελέα να διορθώσει ή να διαγράψει τις πληροφορίες που τα αφορούν εάν αυτές είναι ανακριβείς ή δεν είναι πλέον απαραίτητο να διατηρούνται λαμβάνοντας υπόψη τον σκοπό του μητρώου, αναφορικά με τη φύση του αδικήματος, την ηλικία του εν λόγω ατόμου όταν διαπράχθηκε το αδίκημα, το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε και την παρούσα προσωπικότητα του εν λόγω ατόμου.

Αίτημα για διαγραφή πληροφοριών είναι απαράδεκτο όταν οι εν λόγω πληροφορίες (καταργήθηκε από το τμήμα 43 του Νόμου αριθ. 2007-297 της 5ης Μαρτίου 2007, με ισχύ από 7 Μαρτίου 2008) παραμένουν στο Δελτίο αριθ. 1 του ποινικού μητρώου του εν λόγω ατόμου ή αφορούν δικαστικές διαδικασίες οι οποίες εξακολουθούν να είναι σε εκκρεμότητα (τμήμα 43 του Νόμου αριθ. 2007-297 της 5ης Μαρτίου 2007), «εφόσον το εν λόγω άτομο δεν έχει αναμορφωθεί ή το μέτρο που προκαλεί την καταχώρηση στο μητρώο δεν έχει διαγραφεί από το Δελτίο αριθ. 1».

Εάν ο εισαγγελέας δεν δώσει εντολή για διόρθωση ή διαγραφή των πληροφοριών, το εν λόγω άτομο μπορεί να ασκήσει προσφυγή για αυτό τον σκοπό στον δικαστή

ελευθεριών και κράτησης. Προβλέπεται επίσης έφεση εναντίον της απόφασης του τελευταίου προς τον πρόεδρο του τμήματος ερευνών.

Πριν την απόφαση ως προς το αίτημα για διόρθωση ή διαγραφή, ο εισαγγελέας, ο δικαστής ελευθεριών και κράτησης και ο πρόεδρος του τμήματος ερευνών μπορούν να διατάξουν οποιοσδήποτε ελέγχους κρίνουν απαραίτητους, συμπεριλαμβανομένης της ιατρικής έκθεσης εμπειρογνώμονα για το εν λόγω άτομο. Εάν οι πληροφορίες στο μητρώο αφορούν σοβαρό έγκλημα ή παράβαση μεγάλης κλίμακας που περιλαμβάνει ποινή φυλάκισης δέκα ετών και διαπράχθηκε εναντίον ανηλίκου, δεν μπορεί να ληφθεί απόφαση για διαγραφή των πληροφοριών αυτών απουσία ανάλογης έκθεσης από εμπειρογνώμονα. ...»

Άρθρο 706-53-12

«Οι λεπτομερείς οδηγίες για την εφαρμογή των διατάξεων αυτού του Κεφαλαίου καθορίζονται μέσω διατάγματος του *Conseil d'Etat* κατόπιν διαβούλευσης της Εθνικής Επιτροπής Πληροφορικής και Ατομικών Ελευθεριών.

Το διάταγμα προσδιορίζει συγκεκριμένα τις συνθήκες κάτω από τις οποίες το μητρώο καταγράφει τις έρευνες που σχετίζονται με αυτό και τις περιπτώσεις που πραγματοποιείται πρόσβαση σε αυτό».

Άρθρο R53-8-34

«Τηρείται σχετικό αρχείο στο μητρώο για τρία χρόνια με πληροφορίες που αφορούν καταχωρήσεις και ερωτήσεις που σχετίζονται με αυτό, προσδιορίζοντας την ιδιότητα του ατόμου ή της αρχής που πραγματοποιεί την καταχώρηση ή την ερώτηση.

Οι πληροφορίες είναι προσβάσιμες μόνο στον αρμόδιο δικαστή του τμήματος που διατηρεί το μητρώο ή σε άτομα στα οποία δίνει ρητή άδεια.

Ενδέχεται να καταρτιστούν στατιστικά δεδομένα βάσει αυτών των πληροφοριών».

2. Νομολογία του Συνταγματικού Συμβουλίου

19. Στην απόφασή του με αριθ. 2004-492 DC της 2ας Μαρτίου 2004, το Συνταγματικό Συμβούλιο υποστήριξε ότι «η καταχώρηση της ταυτότητας ενός ατόμου στο [Μητρώο Δραστών Σεξουαλικών Εγκλημάτων] ... έχει σχεδιαστεί ... με σκοπό την πρόληψη τέτοιου είδους αδικημάτων κατ' εξακολούθηση καθώς και τη διευκόλυνση του εντοπισμού των δραστών τέτοιων αδικημάτων. Από τα παραπάνω συνεπάγεται ότι η εγγραφή στο μητρώο δεν αποτελεί κύρωση αλλά μέτρο για τη διασφάλιση της δημόσιας τάξης» (§ 74). Το Συνταγματικό Συμβούλιο υποστήριξε επιπλέον ότι, αναφορικά με την καταχώρηση πληροφοριών στο μητρώο και την πρόσβαση σε αυτό και τη χρήση του, είχε εκφραστεί αρχικά η ανάγκη για εγγυήσεις οι οποίες παρέχονταν από τους όρους χρήσης και πρόσβασης στο μητρώο και το γεγονός ότι η εξουσία καταχώρησης ή διαγραφής προσωπικών δεδομένων εναπόκειται στη δικαστική αρχή και κατά δεύτερον

για τη σοβαρότητα των αδικημάτων τα οποία οδηγούν στην καταχώρηση προσωπικών δεδομένων στο μητρώο και για τον βαθμό επανάληψης αδικήματος τέτοιου είδους, οι αμφισβητούμενες διατάξεις ήταν τέτοιες ώστε να συμφωνούν με τον σεβασμό στην προσωπική ζωή και την προστασία της δημόσιας τάξης με τέτοιον τρόπο ώστε να υπάρχει δίκαιη ισορροπία (§ 87). Τέλος, υποστήριξε ότι «η απαίτηση προς τα άτομα που είναι καταγεγραμμένα στο μητρώο να παρέχουν περιοδική ενημέρωση για τη διεύθυνση κατοικίας τους ή τη διεύθυνση διαμονής τους δεν αποτελεί κύρωση, αλλά μέτρο για τη διασφάλιση της δημόσιας τάξης με σκοπό την πρόληψη επανάληψης του αδικήματος και τη διευκόλυνση του εντοπισμού των δραστών. Ο ίδιος ο σκοπός του μητρώου το καθιστά απαραίτητο για τον έλεγχο των διευθύνσεων των εν λόγω ατόμων σε συνεχή βάση. Η επιβάρυνση που τους επεβλήθη με σκοπό τη διασφάλιση της διεξαγωγής τέτοιων ελέγχων δεν αποτελεί μη ουσιώδες [μέτρο] για τους σκοπούς του Άρθρου 9 της Δήλωσης του 1789 ...» (§ 91).

3. Νομολογία του Ανώτατου Δικαστηρίου (Court of Cassation)

20. Σε απόφαση του Ποινικού Τμήματος με ημερομηνία 12 Μαρτίου 2008, το Ανώτατο Δικαστήριο (Court of Cassation) έκρινε τη φύση της εγγραφής στο μητρώο (βλ. επίσης Ποιν. 31 Οκτωβρίου 2006, Bull. ποιν. Αριθ. 267). Υποστήριξε τα εξής:

«Ενώ ..., στην εντολή εγγραφής στο Μητρώο Δραστών Σεξουαλικών Εγκλημάτων, το Εφετείο εφάρμοσε επακριβώς την ενότητα 216 του Νόμου της 9ης Μαρτίου 2004, σύμφωνα με τον οποίο οι διατάξεις που αφορούν την εγγραφή στο μητρώο ισχύουν για αδικήματα που διαπράχθηκαν πριν από την ημερομηνία έκδοσης του Νόμου. Αυτή η ενότητα δεν έρχεται σε ρήξη με τις διατάξεις της Σύμβασης πάνω στις οποίες βασίζεται, καθώς η εγγραφή στο Μητρώο Δραστών Σεξουαλικών Εγκλημάτων, το οποίο αποτελεί μόνο μέτρο ασφάλειας και όχι ποινή, δεν υπόκειται στην αρχή που απαγορεύει την αναδρομική εφαρμογή αυστηρότερων διατάξεων ουσιαστικού δικαίου. ...»

Το Ανώτατο Δικαστήριο (Court of Cassation) υποστήριξε την αυτόματη φύση της εγγραφής στο μητρώο σε περιπτώσεις που οι δράστες έχουν καταδικαστεί σε φυλάκιση άνω των πέντε ετών (Ποιν. 16 Ιανουαρίου 2008).

4. Εποπτική ομάδα εργασίας στα μητρώα της αστυνομίας και της χωροφυλακής

21. Τον Δεκέμβριο του 2008 αυτή η ομάδα εργασίας υπέβαλε έκθεση στον Υπουργό Εσωτερικών, στα Υπερπόντια Διαμερίσματα και Εδάφη και την Τοπική Αυτοδιοίκηση με τίτλο: «Αυστηρότερες διαδικασίες για βελτίωση της προστασίας των ελευθεριών». Σύμφωνα με την έκθεση, 20.222 ονόματα είχαν καταχωρηθεί στο Μητρώο Δραστών Σεξουαλικών Εγκλημάτων όταν θεσπίστηκε τον Ιούνιο του 2005. Μέχρι τον Οκτώβριο του 2008 ο αριθμός των καταχωρήσεων ήταν 43.408.

Β. Τα αυτοματοποιημένα εθνικά ποινικά μητρώα*1. Γενικές διατάξεις*

22. Τα άρθρα 768 μέχρι 781 του ΚΠΔ ασχολούνται με τη λειτουργία των εθνικών ποινικών μητρώων. Τα εθνικά ποινικά μητρώα αρχειοθετούν αποφάσεις που λήφθηκαν από τα ποινικά δικαστήρια, καθώς επίσης και ορισμένες εμπορικές, διοικητικές και πειθαρχικές αποφάσεις οι οποίες συνεπάγονται ανικανότητα. Το ποινικό μητρώο ενός ατόμου χωρίζεται σε τρεις ενότητες. Οι πληροφορίες που περιέχονται στο ποινικό μητρώο παρέχονται με τη μορφή δελτίων.

Το δελτίο αριθ. 1 (Άρθρο 774 ΚΠΔ) καταγράφει όλους τους φακέλους στο ποινικό μητρώο, δηλαδή όλες τις καταδίκες που αφορούν το άτομο. Μπορεί να εκδοθεί μόνο για τις δικαστικές αρχές.

Το δελτίο αριθ. 2 (Άρθρο 775 ΚΠΔ) περιλαμβάνει τις περισσότερες από τις καταδίκες για ποινικά αδικήματα με εξαίρεση, συγκεκριμένα, καταδίκες ανηλίκων, αποφάσεων εξωτερικού, καταδίκες για πλημμελήματα και καταδίκες σε αναστολή με τη λήξη της δοκιμαστικής περιόδου. Είναι δυνατή η υποβολή αιτήματος στον δικαστή για μη καταχώρηση καταδίκης στο Δελτίο αριθ. 2 (παρόλο που θα παραμείνει στο Δελτίο αριθ. 1). Το δελτίο βρίσκεται στη διάθεση μόνο συγκεκριμένων διοικητικών και στρατιωτικών αρχών (νομαρχία, στρατιωτικές αρχές, διευθυντές δημόσιων εταιριών, κ.λπ.) για συγκεκριμένους λόγους.

Το δελτίο αριθ. 3 (Άρθρο 775 ΚΠΔ) καταγράφει τις πιο σοβαρές καταδίκες για παραβάσεις μεγάλης κλίμακας, και συγκεκριμένα ποινές φυλάκισης άνω των δύο ετών. Αυτό το δελτίο είναι το μοναδικό του οποίου το εν λόγω άτομο έχει τη δυνατότητα να αποκτήσει αντίγραφο.

2. Η διαδικασία επανένταξης

23. Ο Ποινικός Κώδικας προβλέπει διαδικασία επανένταξης για τα άτομα που έχουν καταδικαστεί, δίνοντας τη δυνατότητα διαγραφής μιας καταδίκης από τα ποινικά μητρώα πριν από τη λήξη της νόμιμης περιόδου (σαράντα χρόνια). Σύμφωνα με το Άρθρο 133-1 του Κώδικα η επανένταξη απαλείφει την καταδίκη.

24. Το Άρθρο 133-13 θέτει τους όρους για αυτόματη επανένταξη:

Άρθρο 133-13

«Ένα άτομο που έχει καταδικαστεί και δεν εμπλέκεται σε περαιτέρω ποινική καταδίκη κατά τη διάρκεια των περιόδων που αναφέρονται παρακάτω επανεντάσσεται αυτόματα:

...

3. Σε περίπτωση απλής ποινής φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τα δέκα έτη ή πολλαπλές ποινές φυλάκισης που δεν υπερβαίνουν τα πέντε έτη συνολικά, μετά από περίοδο δέκα ετών η οποία υπολογίζεται από την ημερομηνία λήξης της ποινής ή από την ημερομηνία λήξης της παραγραφής.

...»

25. Ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας θέτει τους διακανονισμούς που διέπουν τη δικαστική διαδικασία επανένταξης:

Άρθρο 785, πρώτη παράγραφος

«Καθ' όλη τη διάρκεια ζωής του καταδικασθέντος, είναι δυνατή η υποβολή προσφυγής στα δικαστήρια για επανένταξη μόνο για το εν λόγω άτομο ή, σε περίπτωση ανικανότητας, από τον νόμιμο εκπρόσωπο αυτού. Σε περίπτωση θανάτου του ατόμου και όταν πληρούνται οι νόμιμες συνθήκες, η προσφυγή δύναται να συνεχιστεί από τον/την σύζυγο αυτού, τους ανιόντες ή κατιόντες ή δύναται να ασκηθεί προσφυγή από αυτούς, εντός ενός έτους από τον θάνατο του ατόμου».

Άρθρο 786

όπως τροποποιήθηκε από τον Νόμο αριθ. 2004-204 της 9ης Μαρτίου 2004 (θέση σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2005)

«Η προσφυγή για επανένταξη δύναται να πραγματοποιηθεί μόνο μετά την πάροδο πέντε ετών σε περίπτωση καταδίκης ατόμων για σοβαρό έγκλημα...

Αυτή η περίοδος υπολογίζεται, ... σε περίπτωση ατόμων που τους επεβλήθη ποινή εγκλεισμού, από την ημερομηνία της οριστικής τους αποφυλάκισης ή σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 733, τρίτη παράγραφος, από την ημερομηνία αποφυλάκισης υπό όρους όπου αυτοί δεν ανεκλήθησαν διαδοχικά...»

26. Οι κανόνες που διέπουν τη διαγραφή ενός αδικήματος από τα ποινικά μητρώα είναι οι εξής:

Άρθρο 769

«... Αρχεία που αφορούν καταδίκες οι οποίες απαλείφθηκαν λόγω αμνηστίας ή ανετράπησαν διαγράφονται από τα ποινικά μητρώα... . Το ίδιο ισχύει, ... σε αρχεία που αφορούν καταδίκες ... που επεβλήθησαν προ σαράντα ή περισσότερων ετών, πριν να υπάρχουν περαιτέρω καταδίκες για οποιαδήποτε κατηγορία ποινικού αδικήματος.

Επίσης διαγράφονται από τα ποινικά μητρώα τα εξής:

...

8. Καταδίκες για τις οποίες χορηγήθηκε στον εγκληματία δικαστική επανένταξη, όπου το δικαστήριο έδωσε ρητή εντολή διαγραφής της καταδίκης από τα μητρώα σύμφωνα με τη δεύτερη παράγραφο του Άρθρου 798».

III. ΣΧΕΤΙΚΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟ

Α. Όργανα του Συμβουλίου της Ευρώπης

27. Η Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης του 1981 για την προστασία του ατόμου από την αυτοματοποιημένη επεξεργασία πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα («Η Σύμβαση Προστασίας Δεδομένων») ορίζει ως «προσωπικά δεδομένα» οποιεσδήποτε πληροφορίες σχετίζονται με άτομο που έχει αναγνωριστεί ή μπορεί να αναγνωριστεί. Η Σύμβαση προβλέπει, *μεταξύ άλλων*, τα εξής:

«Προοίμιο

...

Κρίνοντας ότι είναι επιθυμητή η προέκταση των εγγυήσεων για τα δικαιώματα και τις θεμελιώδεις ελευθερίες όλων, και συγκεκριμένα το δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής, λαμβάνεται υπόψη η αυξημένη ροή εκτός συνόρων πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα που υπόκεινται σε αυτοματοποιημένη επεξεργασία.

...

Άρθρο 5 – Ποιότητα των δεδομένων

Οι πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα που υπόκεινται σε αυτοματοποιημένη επεξεργασία:

...

β. αποθηκεύονται για συγκεκριμένους και νόμιμους σκοπούς και δεν χρησιμοποιούνται με τρόπο ασύμβατο με αυτούς.

γ. είναι ακριβείς, σχετικές και μη υπερβολικές σε σχέση με τους σκοπούς για τους οποίους αποθηκεύονται.

...

ε. διατηρούνται σε μορφή που να επιτρέπει την ταυτοποίηση των υποκειμένων των δεδομένων για διάστημα όχι μεγαλύτερο από αυτό που απαιτείται για τον σκοπό που αποθηκεύονται.

Άρθρο 6 – Ειδικές κατηγορίες δεδομένων

Οι πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα που αποκαλύπτουν φυλετική προέλευση, πολιτικές απόψεις ή θρησκευτικές ή άλλες πεποιθήσεις, καθώς επίσης και πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα που αφορούν την υγεία ή σεξουαλική ζωή, δεν πρέπει να υποβάλλονται σε αυτοματοποιημένη επεξεργασία εάν το εθνικό δίκαιο δεν προβλέπει κατάλληλες εγγυήσεις. ...

Άρθρο 7 – Ασφάλεια των δεδομένων

Λαμβάνονται κατάλληλα μέτρα ασφαλείας για την προστασία πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα που αποθηκεύονται σε αυτοματοποιημένα αρχεία δεδομένων κατά τυχαίας ή αυθαίρετης καταστροφής ή τυχαίας απώλειας καθώς επίσης και κατά αυθαίρετης πρόσβασης, αλλοίωσης ή διάδοσης.

28. Η Σύσταση Αριθ. Ρ (87) 15 της Επιτροπής των Υπουργών που ρυθμίζει τη χρήση πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα στον αστυνομικό τομέα (εγκρίθηκε στις 17 Σεπτεμβρίου 1987) ορίζει, *μεταξύ άλλων*, τα εξής:

«Αρχή 2 - Συλλογή δεδομένων

2.1. Η συλλογή πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς διερεύνησης από την αστυνομία οφείλει να περιορίζεται σε ό,τι είναι απαραίτητο για την πρόληψη πραγματικού κινδύνου ή την καταστολή συγκεκριμένης αξιόποινης πράξης. Οποιαδήποτε εξαίρεση από αυτήν τη διάταξη αποτελεί το αντικείμενο συγκεκριμένης εθνικής νομοθεσίας.

...

«Αρχή 3 - Αποθήκευση δεδομένων

3.1. Στο μέτρο του δυνατού, η αποθήκευση πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς διερεύνησης από την αστυνομία πρέπει να περιορίζεται σε ακριβή δεδομένα καθώς και σε εκείνα που είναι απαραίτητα για να επιτρέπεται στα αστυνομικά σώματα να διενεργούν τις νόμιμες διαδικασίες στα πλαίσια του εθνικού δικαίου και των υποχρεώσεων που πηγάζουν από το διεθνές δίκαιο.

...

Αρχή 7 - Έκταση της φύλαξης και ενημέρωσης των δεδομένων

7.1. Πρέπει να λαμβάνονται μέτρα έτσι ώστε οι πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα που διατηρούνται για σκοπούς διερεύνησης από την αστυνομία να διαγράφονται εάν δεν είναι πλέον απαραίτητες για τους σκοπούς για τους οποίους φυλάσσονται.

Για τον σκοπό αυτόν, θα πρέπει να λαμβάνονται συγκεκριμένα υπόψη τα παρακάτω κριτήρια: η ανάγκη για διατήρηση δεδομένων βάσει των συμπερασμάτων έρευνας συγκεκριμένης υπόθεσης, οριστική δικαστική απόφαση, συγκεκριμένα αθωωτική απόφαση, επανένταξη, καταδίκες που έχουν εφαρμοστεί, αμνηστίες, η ηλικία του υποκειμένου των δεδομένων, συγκεκριμένες κατηγορίες δεδομένων».

B. Συγκριτικό Δίκαιο

29. Τον Μάρτιο του 2004 η Γερουσία της Γαλλικής Δημοκρατίας δημοσίευσε «μελέτη συγκριτικού δικαίου» (αριθ. 133) που αφορούσε τη διαχείριση αξιόποινων πράξεων σεξουαλικού χαρακτήρα κατά ανηλίκων. Σύμφωνα με την έκθεση, «υπάρχει Μητρώο Δραστών Σεξουαλικών Εγκλημάτων μόνο στην Αγγλία και στην Ουαλία». Στη Γερμανία δεν υπάρχει κανένα ομοσπονδιακό μητρώο αλλά δύο *Länder* (κατά τόπους

διοικήσεις των ομόσπονδων κρατιδίων), η Βαυαρία και η Βρέμη, διατηρούν τα δικά τους μητρώα. Στο βαυαρικό μητρώο, γνωστό ως HEADS (*Haft-Entlassenen-Auskunfts-Datei-Sexualstraftäter*), μπορούν να έχουν πρόσβαση μόνο η αστυνομία και το δικαστικό σώμα. Στο Ηνωμένο Βασίλειο, τα δεδομένα που αφορούν καταδικασθέντες σε ποινή φυλάκισης μεγαλύτερη των τριάντα μηνών φυλάσσονται επ' αόριστον και δεν υπάρχει δυνατότητα διαγραφής των δεδομένων (Νόμος περί αξιόποινων πράξεων σεξουαλικού χαρακτήρα 2003, ενότητα 82).

Ο ΝΟΜΟΣ

Ι. ΕΝΣΤΑΣΗ ΓΙΑ ΜΗ ΕΞΑΝΤΛΗΣΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

30. Ο προσφεύγων παραπονέθηκε για την εγγραφή του στο Μητρώο Δραστών Σεξουαλικών Εγκλημάτων, για την οποία είχε ενημερωθεί στις 22 Νοεμβρίου 2005. Στηρίχθηκε στο Άρθρο 7 της Σύμβασης. Αυτή η αιτίαση αποτέλεσε επίσης το αντικείμενο ερωτήσεων από το Δικαστήριο αναφορικά με το Άρθρο 8 της Σύμβασης.

31. Η Κυβέρνηση ομολόγησε μη εξάντληση των εσωτερικών προσφυγών. Επεσήμανε, όπως αναφέρθηκε ρητά στο ενημερωτικό έντυπο προς τον προσφεύγοντα, ότι μπορούσε να υποβάλει αίτηση στον εισαγγελέα για διόρθωση σύμφωνα με το Άρθρο 706-53-10 του ΚΠΔ, βάσει των ισχυρισμών του για παραβίαση.

32. Στη δήλωση του προσφεύγοντα, αυτές οι διατάξεις δεν μπορούσαν να ερμηνευτούν με τρόπο να παρέχει δυνατότητα προσφυγής κατά της εγγραφής στο μητρώο ως έχει. Ομοίως, αυτή η επιλογή δεν μπορούσε να θεωρηθεί ότι αποτελεί πραγματική προσφυγή κατά της εγγραφής στο Μητρώο Δραστών Σεξουαλικών Εγκλημάτων.

33. Το Δικαστήριο σημειώνει ότι εγείρεται ερώτημα σχετικά με την αποτελεσματικότητα του ένδικου μέσου στο οποίο στηρίζεται η Κυβέρνηση. Συμφωνεί με τον προσφεύγοντα ότι μια προσφυγή για διόρθωση απλώς καθιστά δυνατή τη διόρθωση ουσιαστικών λαθών στα στοιχεία του εν λόγω ατόμου. Όσον αφορά τη διαγραφή των πληροφοριών που προβλέπονται από τον νόμο, είναι προφανές από τα Άρθρα 706-53-4 και 706-53-10 του ΚΠΔ (βλ. παράγραφο 18 παραπάνω) ότι αυτή υπόκειται σε τυπικούς και ουσιαστικούς όρους που θα χρειαστεί να αναλυθούν βάσει των εγγυήσεων που προσφέρονται στα άτομα που εγγράφονται στο μητρώο έναντι της κατάχρησης και αυθαιρεσίας. Το Δικαστήριο θεωρεί ότι αυτό το ζήτημα συνδέεται στενά με την εξέταση της αιτίας επί της ουσίας σύμφωνα με το Άρθρο 8 της Σύμβασης. Παρατηρεί επίσης ότι η Κυβέρνηση ήγειρε περαιτέρω ενστάσεις αναφορικά με το παραδεκτό

καθεμίας από τις αιτιάσεις. Επομένως θα εξετάσει το παραδεκτό αυτών παρακάτω.

II. ΕΙΚΑΖΟΜΕΝΗ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 7 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

34. Ο προσφεύγων παραπονέθηκε για την εγγραφή του στο Μητρώο Δραστών Σεξουαλικών Εγκλημάτων καθώς και την αναδρομική εφαρμογή του Νόμου της 9ης Μαρτίου 2004, ο οποίος επέβαλε πιο αυστηρές υποχρεώσεις σε αυτόν σε σχέση με αυτές που υπήρχαν κατά την περίοδο της καταδίκης του, κατά παράβαση του Άρθρου 7 § 1. Η συγκεκριμένη διάταξη έχει ως εξής:

«Κανένας δεν θεωρείται ένοχος για καμία αξιόποινη πράξη εξαιτίας οποιασδήποτε πράξης ή παράλειψης η οποία δεν αποτελούσε αξιόποινη πράξη σύμφωνα με το εθνικό ή το διεθνές δίκαιο κατά τη χρονική στιγμή κατά την οποία διαπράχθηκε. Επίσης, δεν επιβάλλεται αυστηρότερη ποινή από αυτήν που ήταν εφαρμοστέα κατά τη χρονική στιγμή κατά την οποία διαπράχθηκε η αξιόποινη πράξη.

35. Η Κυβέρνηση ισχυρίστηκε ότι το Δικαστήριο δεν είχε καθ' ύλην αρμοδιότητα για να εξετάσει αυτή την αιτίαση. Στην πρότασή της, η εγγραφή στο Μητρώο Δραστών Σεξουαλικών Εγκλημάτων δεν αποτελούσε «ποινή» στα πλαίσια της ερμηνείας της νομολογίας του Δικαστηρίου, με αποτέλεσμα το Άρθρο 7 να μην είναι εφαρμοστέο.

36. Η Κυβέρνηση δεν διαφωνεί με το γεγονός ότι ο Νόμος της 9ης Μαρτίου 2004 δεν είχε τεθεί σε ισχύ ούτε όταν διαπράχθηκε η αξιόποινη πράξη ούτε όταν ο προσφεύγων καταδικάστηκε. Ωστόσο, ισχυρίστηκε ότι το μέτρο για το οποίο παραπονέθηκε ο προσφεύγων δεν αποτελούσε «ποινή» στα πλαίσια της ερμηνείας του Άρθρου 7. Επεδίωξε να καταδείξει τον ισχυρισμό αυτό αναφερόμενη στα κριτήρια που έχουν θεμελιωθεί από τη νομολογία του Δικαστηρίου, συγκεκριμένα στην υπόθεση *Welch κατά Ηνωμένου Βασιλείου* (9 Φεβρουαρίου 1995, § 27, Σειρά Α αριθ. 307-A), και *Jamil κατά Γαλλίας* (8 Ιουνίου 1995, § 30, Σειρά Α αριθ. 317-B). Ενώ το Δικαστήριο απεφάνθη στην υπόθεση *Jamil*, ότι η φυλάκιση αυτεπαγγέλτως αποτελούσε ποινή, με το αιτιολογικό ότι «η κύρωση που επεβλήθη στον κ. Jamil αποφασίστηκε από ποινικό δικαστήριο, είχε ως σκοπό να είναι αποτρεπτική και μπορούσε να οδηγήσει σε καταπιεστική στέρηση της ελευθερίας» (§ 32), αποφάσισε επίσης ότι δεν ήταν συγκρίσιμη η ειδική εποπτεία με μια ποινική κύρωση αφού είχε σχεδιαστεί για πρόληψη της διενέργειας αξιόποινων πράξεων (αναφέρθηκε στην υπόθεση *Raimondo κατά Ιταλίας*, 22 Φεβρουαρίου 1994, § 43, Σειρά Α αριθ. 281-A). Σύμφωνα με την πρόταση της Κυβέρνησης, αυτός ακριβώς ήταν ο σκοπός των μέτρων ασφαλείας συμπεριλαμβανομένης της εγγραφής στο Μητρώο Δραστών Σεξουαλικών Εγκλημάτων. Θα μπορούσαν να οριστούν ως μέτρα κοινωνικής προστασίας σχεδιασμένα για πρόληψη επανάληψης αξιόποινων πράξεων ή για την αφαίρεση μιας πηγής κινδύνου. Δεν βασίστηκε στην ενοχή του εγκληματία αλλά στον κίνδυνο που αυτός/ή αντιπροσωπεύει.

Επομένως, η εγγραφή στο Μητρώο Δραστών Σεξουαλικών Εγκλημάτων πραγματοποιήθηκε ως «μέτρο ασφαλείας» (Άρθρο 706-53-5 του ΚΠΔ) και δεν αποτελούσε κύρωση. Το σημείο 4 του Άρθρου 706-53-2 του ΚΠΔ προβλέπει ότι τα στοιχεία του ατόμου πρέπει να εισαχθούν στο μητρώο ακόμα και όταν μια απόφαση αναστέλλει τις διαδικασίες ή απαλλάσσει ή αθώνει το εν λόγω άτομο βάσει της πρώτης παραγράφου του Άρθρου 122-1 του Ποινικού Κώδικα, σύμφωνα με τον οποίο «άτομα που, κατά τη χρονική στιγμή της αξιόποινης πράξης, υπέφεραν από ψυχιατρική ή νευροψυχιατρική διαταραχή η οποία τους στερούσε την ικανότητα να διακρίνουν ή να ελέγχουν τις πράξεις τους δεν ήταν ποινικά υπεύθυνοι».

37. Ο προσφεύγων ισχυρίστηκε ότι η εγγραφή στο Μητρώο Δραστών Σεξουαλικών Εγκλημάτων συνεπαγόταν υποχρεώσεις που επιβάλλονταν από τη νομοθεσία οι οποίες δεν υπήρχαν κατά τη χρονική στιγμή της καταδίκης του. Αυτό αναλογούσε σε αυστηρότερη ποινή από αυτήν που ήταν εφαρμοστέα κατά τη χρονική στιγμή που διεπράχθη η αξιόποινη πράξη.

38. Το Δικαστήριο παρατηρεί ότι ο προσφεύγων καταχωρήθηκε στο Μητρώο Δραστών Σεξουαλικών Εγκλημάτων ως αποτέλεσμα της θέσης σε ισχύ του Νόμου της 9ης Μαρτίου 2004. Η συμπερίληψή του στο μητρώο πραγματοποιήθηκε μετά την καταδίκη του. Το εν λόγω μέτρο συνεπαγόταν υποχρέωση για τον προσφεύγοντα να παρέχει αποδεικτικό της διεύθυνσης κατοικίας του κάθε έξι μήνες και να αναφέρει οποιαδήποτε αλλαγή της εντός δεκαπέντε ημερών το αργότερο.

39. Το Δικαστήριο πρέπει να εξακριβώσει εάν η εγγραφή στο Μητρώο Δραστών Σεξουαλικών Εγκλημάτων μπορεί να θεωρηθεί ως «ποινή» με την έννοια του Άρθρου 7 § 1 της Σύμβασης ή εάν αποτελεί ένα μέτρο που δεν εμπίπτει στον σκοπό αυτής της διάταξης (βλέπε *Ibbotson κατά Ηνωμένου Βασιλείου*, Απόφαση της Επιτροπής με ημερομηνία 21 Οκτωβρίου 1998, αριθ. 40146/98, και *Adamson κατά Ηνωμένου Βασιλείου* (απόφ.), αριθ. 42293/98, 26 Ιανουαρίου 1999, όσον αφορά την εγγραφή σε μητρώο δραστών σεξουαλικών εγκλημάτων και, *mutatis mutandis*, *Van der Velden κατά Ολλανδίας* (απόφ.), αριθ. 29514/05, ΕΔΑΔ 2006-XV, όσον αφορά στην διατήρηση δειγμάτων DNA του προσφεύγοντα από τις αρχές).

40. Σε αυτό το πλαίσιο, το Δικαστήριο επαναλαμβάνει ότι η ιδέα της «ποινής» στο Άρθρο 7 είναι αυτόνομη και ότι το Δικαστήριο παραμένει ελεύθερο να παρατηρεί πίσω από τα φαινόμενα και να αξιολογεί μόνο του το αν ένα συγκεκριμένο μέτρο αναλογεί σε «ποινή» ως προς την ουσία του στα πλαίσια της ερμηνείας αυτής της διάταξης. Η φρασεολογία του Άρθρου 7 § 1, δεύτερη πρόταση, δηλώνει ότι η αρχή κάθε αξιολόγησης της ύπαρξης ποινής είναι το αν το εν λόγω μέτρο επιβάλλεται μετά από καταδίκη για «αξιόποινη πράξη». Άλλοι παράγοντες που ενδέχεται να λαμβάνονται υπόψη ως σχετικοί σε αυτό το πλαίσιο είναι ο χαρακτηρισμός του εν λόγω μέτρου σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, η φύση και ο σκοπός του, οι

εμπλεκόμενες διαδικασίες για τη δημιουργία και εφαρμογή του μέτρου και η αυστηρότητά του (βλέπε *Welch*, όπ.π., §§ 27 και 28).

41. Στην παρούσα υπόθεση το Δικαστήριο σημειώνει ότι πρώτον η εγγραφή του προσφεύγοντα στο Μητρώο Δραστών Σεξουαλικών Εγκλημάτων ήταν όντως το αποτέλεσμα της καταδίκης του στις 30 Οκτωβρίου 2003, καθώς η εγγραφή στο μητρώο είναι αυτόματη στην περίπτωση ατόμου που, όπως ο προσφεύγων, έχει καταδικαστεί σε ποινή φυλάκισης άνω των πέντε ετών για αξιόποινη πράξη σεξουαλικού χαρακτήρα.

42. Σε ό,τι αφορά τον νομικό χαρακτηρισμό στο εθνικό δίκαιο, το Δικαστήριο παρατηρεί ότι σύμφωνα με το Συνταγματικό Συμβούλιο το εν λόγω μέτρο αποτελεί «μέτρο για τη διασφάλιση της δημόσιας τάξης» παρά κύρωση και ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις που δεν επιδέχονται αμφισβήτηση του Άρθρου 706-53-1 του ΚΠΔ, το Μητρώο Δραστών Σεξουαλικών Εγκλημάτων σχεδιάστηκε για να αποτρέπει άτομα που διέπραξαν αξιόποινες σεξουαλικές πράξεις ή βίαια εγκλήματα από την επανάληψη τέτοιων πράξεων και για να διασφαλίζει ότι αυτά τα άτομα μπορούν να αναγνωριστούν και να εντοπιστούν (βλ. παραγράφους 18 και 19 παραπάνω).

43. Σχετικά με τον σκοπό και τη φύση του εν λόγω μέτρου, το Δικαστήριο σημειώνει ότι ο προσφεύγων θεώρησε ότι η πρόσφατη υποχρέωση που του επεβλήθη είχε χαρακτήρα τιμωρίας. Ωστόσο, το Δικαστήριο θεωρεί ότι ο πρωταρχικός σκοπός αυτής της υποχρέωσης ήταν η αποτροπή της επανάληψης της πράξης. Σε αυτήν την περίπτωση, θεωρεί ότι το γεγονός ότι η διεύθυνση ενός καταδικασθέντος που είναι γνωστή στην αστυνομία ή χωροφυλακή και στις δικαστικές αρχές λόγω της συμπερίληψής του/της στο Μητρώο Δραστών Σεξουαλικών Εγκλημάτων αποτελεί αποτρεπτικό παράγοντα και διευκολύνει τις έρευνες της αστυνομίας. Επομένως, η υποχρέωση που προκύπτει από την εγγραφή στο μητρώο έχει προληπτικό και αποτρεπτικό σκοπό και δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει χαρακτήρα τιμωρίας ή ότι συνιστά κύρωση.

44. Επιπρόσθετα, το Δικαστήριο σημειώνει ότι, ενώ ο προσφεύγων αντιμετωπίζει ποινή φυλάκισης δυο ετών και χρηματικό πρόστιμο αξίας 30.000 ευρώ (EUR) εάν δεν συμμορφωθεί με αυτή την υποχρέωση, τότε θα πρέπει να γίνει έναρξη μιας σειράς διαδικασιών, εντελώς ανεξάρτητων από αυτές που οδήγησαν στην καταδίκη του στις 30 Οκτωβρίου 2003, κατά τη διάρκεια των οποίων το αρμόδιο δικαστήριο μπορεί να αξιολογήσει εάν η μη συμμόρφωση ήταν υπαίτια (βλ., αντίθετα, *Welch*, όπ.π. § 14).

45. Τέλος, όσον αφορά την αυστηρότητα του μέτρου, το Δικαστήριο επαναλαμβάνει ότι αυτό από μόνο του δεν έχει αποφασιστική σημασία (βλ., αντίθετα, *Welch*, όπ.π. § 32). Θεωρεί, σε κάθε περίπτωση, ότι η υποχρέωση παροχής αποδεικτικού διεύθυνσης κατοικίας κάθε έξι μήνες καθώς και η δήλωση οποιασδήποτε αλλαγής αυτής εντός δεκαπέντε ημερών το

αργότερο, μολονότι αφορά περίοδο τριάντα ετών, δεν είναι επαρκώς αυστηρή ώστε να αναλογεί σε «ποινή».

46. Βάσει όλων αυτών των θεωρήσεων, το Δικαστήριο είναι της άποψης ότι η εγγραφή στο Μητρώο Δραστών Σεξουαλικών Εγκλημάτων και οι υποχρεώσεις που απορρέουν από αυτήν δεν αναλογούν σε «ποινή» στα πλαίσια της ερμηνείας του Άρθρου 7 § 1 της Σύμβασης και θα πρέπει να θεωρείται ως αποτρεπτικό μέτρο στο οποίο δεν εφαρμόζεται η αρχή όπως ορίζεται σε αυτήν τη διάταξη, ήτοι ο νόμος δεν θα πρέπει να έχει αναδρομικό αποτέλεσμα.

47. Συνεπώς, η αιτίαση του προσφεύγοντα σύμφωνα με το Άρθρο 7 της Σύμβασης πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά ασύμβατη με τις διατάξεις αυτής, σύμφωνα με το Άρθρο 35 §§ 3 και 4 της Σύμβασης.

II. ΕΙΚΑΖΟΜΕΝΗ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 8 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

48. Η αιτίαση σύμφωνα με το Άρθρο 7 της Σύμβασης επίσης ήγειρε ερωτήματα από την πλευρά του Δικαστηρίου αναφορικά με το Άρθρο 8 αυτής, το οποίο, στα σχετικά σημεία, αναφέρει:

«1. Ο καθένας έχει το δικαίωμα σεβασμού της προσωπικής του ζωής.

2. Δεν υπάρχει παρεμβολή από καμία δημόσια αρχή κατά την άσκηση αυτού του δικαιώματος εκτός εάν γίνεται σύμφωνα με τον νόμο και είναι απαραίτητη σε μια δημοκρατική κοινωνία προς το συμφέρον της εθνικής ασφάλειας, της δημόσιας ασφάλειας ..., για την προάσπιση της τάξεως και την πρόληψη ποινικών παραβάσεων, για την προστασία της υγείας ή της ηθικής, ή την προστασία των δικαιωμάτων και ελευθεριών άλλων».

A. Οι ισχυρισμοί των διαδίκων

49. Η Κυβέρνηση επεσήμανε στην αρχή ότι ο προσφεύγων δεν είχε εγείρει ρητά την αιτίαση σύμφωνα με το Άρθρο 8 της Σύμβασης στην αρχική του προσφυγή. Εντούτοις, εφόσον το Δικαστήριο επιθυμεί να εξετάσει την υπόθεση από τη σκοπιά του Άρθρου 8, η Κυβέρνηση τόνισε ότι οι γαλλικές αρχές δεν είχαν παραβιάσει αυτήν τη διάταξη.

50. Επιπλέον, η Κυβέρνηση επεσήμανε ότι ο περιορισμός που επεβλήθη στον προσφεύγοντα ως αποτέλεσμα της συμπερίληψής του στο Μητρώο Δραστών Σεξουαλικών Εγκλημάτων δεν μπορεί να αποτελεί παρέμβαση στην προσωπική και οικογενειακή του ζωή καθώς περιορίζεται στις απαιτήσεις που αναφέρονται στο Άρθρο 706-53-5 του ΚΠΔ (βλ. παράγραφο 18 παραπάνω).

51. Υποστήριξε ότι το εν λόγω μέτρο όντως είχε νομική βάση, με τη μορφή του Νόμου της 9ης Μαρτίου 2004, ο οποίος αναφέρει τις επιπτώσεις της εγγραφής των εν λόγω ατόμων στο Μητρώο Δραστών Σεξουαλικών Εγκλημάτων. Το μέτρο προοριζόταν για την προάσπιση της τάξεως και την

πρόληψη εγκλημάτων, συγκεκριμένα σε σχέση με ανηλίκους (Άρθρο 706-53-1 του ΚΠΔ).

52. Τέλος, η Κυβέρνηση τόνισε ότι θα έπρεπε να δοθεί βάρος προς το συμφέρον της κοινωνίας ως προς την πρόληψη αξιόποινων πράξεων σεξουαλικού χαρακτήρα σε σχέση με τη σοβαρότητα της παραβίασης του δικαιώματος του προσφεύγοντα για σεβασμό της προσωπικής του ζωής. Σύμφωνα με την άποψη αυτή, η θέσπιση του Μητρώου Δραστών Σεξουαλικών Εγκλημάτων αποτελούσε μέρος σταδιακής εισαγωγής ενός συγκεκριμένου συνόλου κανόνων που διέπουν τις αξιόποινες πράξεις σεξουαλικού χαρακτήρα, την οποία δικαιολογούσε η συγκριτικά πρόσφατη αύξηση της επίγνωσης του ιδιαίτερου χαρακτήρα τέτοιων αξιόποινων πράξεων. Η τελευταία πήγαζε από το γεγονός ότι αυτοί οι δράστες συχνά έχουν διαταραχές της προσωπικότητας, οι οποίες αποτελούν πραγματικό παράγοντα επανάληψης της αξιόποινης πράξης, και επίσης από τα ιδιαίτερα δεινά που προκαλούν στα θύματα, ιδιαίτερα αν είναι ανήλικα κατά τη χρονική στιγμή διάπραξης της αξιόποινης πράξης. Επομένως, οι εθνικές αρχές έθεσαν σε εφαρμογή έναν συνδυασμό ποινικών και αποτρεπτικών μέτρων. Η θέσπιση του Μητρώου Δραστών Σεξουαλικών Εγκλημάτων σε αυτό το πλαίσιο είχε ως σκοπό την πλήρωση των κενών στο σύστημα της πρόληψης σε σχέση με την ιδιαίτερα σοβαρή κατηγορία των αξιόποινων σεξουαλικών πράξεων. Η Κυβέρνηση πρόσθεσε ότι ήταν ξεκάθαρο από την νομολογία του Δικαστηρίου ότι αυτό δεν αμφισβητούσε το δικαίωμα των κρατών, να επιδιώκουν την πρόληψη των αξιόποινων πράξεων, τη συλλογή και τη φύλαξη πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα εφόσον «υπάρχουν [υπήρχαν] επαρκείς και αποτελεσματικές εγγυήσεις ενάντια στην κατάχρηση» (αναφέρθηκε στην υπόθεση *Leander* κατά *Σουηδίας*, 26 Μαρτίου 1987, § 60, Σειρά Α αριθ. 116).

53. Στην παρούσα υπόθεση, παρέχονταν στον προσφεύγοντα όλες οι εγγυήσεις που προβλέπονται από τον νόμο. Είχε λάβει ενημέρωση από τη δικαστική αρχή για την εγγραφή του στο μητρώο, το οποίο τελούσε υπό την εποπτεία δικαστή. Η εγγραφή αφορούσε μόνο άτομα που είχαν διαπράξει σοβαρές αξιόποινες σεξουαλικές πράξεις, οι οποίες αναφέρονταν στο Άρθρο 706-47 του παραπάνω Κώδικα, και μόνο τέτοιες αξιόποινες πράξεις ήγειραν αυτόματα την καταχώρηση στο μητρώο.

54. Σε ό,τι αφορά τις υπόλοιπες εγγυήσεις που προβλέπονταν από τον νόμο, η Κυβέρνηση επεσήμανε ότι η χρονική διάρκεια για την οποία φυλάσσονται οι πληροφορίες (είκοσι ή τριάντα χρόνια) εξαρτάται από τη σοβαρότητα της αξιόποινης πράξης. Αυτή αποτελούσε την μέγιστη περίοδο και τα εν λόγω άτομα μπορούσαν να υποβάλουν αίτημα διαγραφής από το μητρώο των πληροφοριών που τα αφορούσαν. Το αίτημα μπορούσε να υποβληθεί σε τρεις αρχές: στον εισαγγελέα, στον δικαστή ελευθεριών και κράτησης και στον πρόεδρο του τμήματος ερευνών. Αυτή η τριπλή προσέγγιση αποτελούσε εγγύηση εις τριπλούν. Στην παρούσα υπόθεση, το γεγονός ότι η καταδίκη του προσφεύγοντα καταχωρήθηκε στο ποινικό του

μητρώο καθιστούσε απαράδεκτο οποιοδήποτε αίτημα για διαγραφή των πληροφοριών από το Μητρώο Δραστών Σεξουαλικών Εγκλημάτων. Ωστόσο, ο προσφεύγων είχε την επιλογή προσφυγής για δικαστική επανένταξη, η οποία θα μπορούσε να απαλείψει την καταδίκη από τα ποινικά μητρώα. Επιπλέον, στο Μητρώο Δραστών Σεξουαλικών Εγκλημάτων μπορούν να έχουν πρόσβαση μόνο συγκεκριμένες αρχές, οι οποίες δεσμεύονται από την υποχρέωση εμπιστευτικότητας, καθώς και από επακριβώς προσδιορισμένες περιστάσεις. Τέλος, δεν είναι δυνατή η σύγκριση των δεδομένων του Μητρώου Δραστών Σεξουαλικών Εγκλημάτων με αυτά που τηρούνται σε οποιοδήποτε άλλο μέρος.

55. Η Κυβέρνηση συμπέρανε ότι οι εγγυήσεις που συνοδεύουν την εγγραφή στο μητρώο είναι τέτοιες έτσι ώστε να υπάρχει η απαραίτητη παρέμβαση στα πλαίσια μιας δημοκρατικής κοινωνίας σύμφωνα με την ερμηνεία του Άρθρου 8 § 2 της Σύμβασης.

56. Σύμφωνα με τον προσφεύγοντα, οι πληροφορίες που περιέχονται στο μητρώο δεν είναι για μαζική κατανάλωση. Οι περιορισμοί που επεβλήθησαν από τη νομοθεσία δεν ήταν οι ελάχιστοι, ωστόσο περιορίζουν την ελεύθερη κυκλοφορία του καταδικασθέντα.

B. Η αξιολόγηση του Δικαστηρίου

57. Το Δικαστήριο επαναλαμβάνει ότι εφόσον αποφασίζει το ίδιο για τον χαρακτηρισμό που δίνεται νομίμως στα γεγονότα της υπόθεσης, δεν θεωρεί ότι δεσμεύεται από τον χαρακτηρισμό που δόθηκε από τον προσφεύγοντα ή την κυβέρνηση. Σύμφωνα με την αρχή *jura novit curia*, το Δικαστήριο μπορεί να θεωρήσει από τη δική του θέση ότι αιτιάσεις σύμφωνα με Άρθρα ή παραγράφους δεν ορίζονται από αυτούς που παρουσιάζονται ενώπιόν του. Με άλλα λόγια, μια αιτίαση χαρακτηρίζεται από τα γεγονότα που επικαλείται και όχι απλώς από νομικούς λόγους ή επιχειρήματα στα οποία βασίζεται (βλ. *Guerra και Άλλοι κατά Ιταλίας*, 19 Φεβρουαρίου 1998, § 44, *Εκθέσεις αποφάσεων και αποφάσεις* 1998-I, και *Berktaş κατά Τουρκίας*, αριθ. 22493/93, § 168, 1 Μαρτίου 2001). Επομένως η ένσταση της Κυβέρνησης κατά του παραδεκτού θα πρέπει να απορριφθεί.

Το Δικαστήριο σημειώνει ότι ο εν λόγω ισχυρισμός δεν είναι προφανώς αβάσιμος, υπό την έννοια του άρθρου 35 § 3 της Σύμβασης. Σημειώνει επίσης ότι δεν θεωρείται απαράδεκτος για κάποιον άλλο λόγο. Για τον λόγο αυτό, πρέπει να κηρυχθεί παραδεκτός.

58. Όσον αφορά τα υπόλοιπα, το Δικαστήριο παρατηρεί ότι το Μητρώο Δραστών Σεξουαλικών Εγκλημάτων περιέχει δεδομένα που αφορούν την προσωπική ζωή του προσφεύγοντα. Το μητρώο τελεί υπό την ευθύνη του Υπουργείου Δικαιοσύνης και υπό την εποπτεία του δικαστή που διαχειρίζεται τα ποινικά μητρώα. Το Δικαστήριο σημειώνει ότι σε αυτό το στάδιο δεν είναι αρμοδιότητά του να αποφασίσει για την ευαίσθητη φύση ή όχι των πληροφοριών που συλλέγονται ή τις ενδεχόμενες δυσκολίες που

βιώνει ο προσφεύγων. Σύμφωνα με τη νομολογία του, η φύλαξη πληροφοριών που σχετίζονται με την ιδιωτική ζωή ενός ατόμου από δημόσια αρχή αντιστοιχεί σε παρέμβαση στα πλαίσια της ερμηνείας του Άρθρου 8. Η επακόλουθη χρήση των φυλασσόμενων πληροφοριών δεν σχετίζεται με αυτό το εύρημα (βλ., *mutatis mutandis*, *Leander*, όπ.π., § 48, και *Korpp κατά Ελβετίας*, 25 Μαρτίου 1998, § 53, *Εκθέσεις* 1998-II). Πιο συγκεκριμένα, το Δικαστήριο έχει ήδη αποφασίσει ότι η απαίτηση για τα άτομα που καταδικάστηκαν για αξιόποινες σεξουαλικές πράξεις να ενημερώνουν την αστυνομία για το όνομα, την ημερομηνία γέννησης, τη διεύθυνση κατοικίας ή αλλαγή αυτής εμπίπτει στο πεδίο του Άρθρου 8 § 1 της Σύμβασης (βλέπε *Adamson* όπ.π.).

59. Το Δικαστήριο παρατηρεί ότι οι διάδικοι δεν διαφώνησαν στο γεγονός ότι η εν λόγω παρέμβαση ήταν σύμφωνη με τον νόμο και επιδιώχθηκε ο θεμιτός σκοπός της προάσπισης της τάξεως και της πρόληψης εγκλημάτων (αυτόθι). Επομένως θα πρέπει να εξεταστεί εάν η παρέμβαση ήταν απαραίτητη από τη σκοπιά των απαιτήσεων της Σύμβασης.

60. Εφόσον οι εθνικές αρχές πραγματοποιούν την αρχική αξιολόγηση ως προς το που υπάρχει η δίκαιη ισορροπία σε μια υπόθεση πριν από την τελική εκτίμηση από το παρόν Δικαστήριο, παραχωρείται αρχικά από αυτό μια συγκεκριμένη ευχέρεια σε εκείνες τις αρχές καθώς η ευχέρεια αυτή σχετίζεται με αυτή την αξιολόγηση. Το εύρος αυτής της ευχέρειας ποικίλλει και εξαρτάται από μια σειρά παραγόντων συμπεριλαμβανομένης της φύσης των δραστηριοτήτων που υπόκεινται σε περιορισμό και των σκοπών που επιδιώκονται από αυτούς τους περιορισμούς (βλ. *Smith και Grady κατά Ηνωμένου Βασιλείου*, αριθ. 33985/96 και 33986/96, § 88, ΕΔΑΔ 1999-VI).

61. Ακολούθως, όταν μια ιδιαίτερα σημαντική πλευρά της ύπαρξης ενός ατόμου ή της ταυτότητας αυτού βρίσκεται σε κίνδυνο, η ευχέρεια αξιολόγησης που εκχωρείται σε ένα Κράτος θα περιορίζεται γενικώς.

62. Η προστασία των πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα είναι θεμελιώδους σημασίας για την απόλαυση, από την πλευρά του ατόμου, του δικαιώματός του για σεβασμό της προσωπικής και οικογενειακής του ζωής που εγγυάται το Άρθρο 8 της Σύμβασης. Η εθνική νομοθεσία επομένως οφείλει να παρέχει τις ανάλογες εγγυήσεις προκειμένου να προλαμβάνει οποιαδήποτε τέτοια χρήση πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα που να είναι ασύμβατη με τις εγγυήσεις αυτού του Άρθρου (βλ., *mutatis mutandis*, *Z κατά Φινλανδίας*, 25 Φεβρουαρίου 1997, § 95, *Εκθέσεις* 1997-I). Σύμφωνα με τα ευρήματά του στην υπόθεση *S. και Marper κατά Ηνωμένου Βασιλείου* ([GC], αριθ. 30562/04 και 30566/04, § 103, ΕΔΑΔ 2008), το Δικαστήριο έκρινε ότι η ανάγκη για τέτοιες εγγυήσεις είναι υψίστης σημασίας σε ό,τι αφορά την προστασία πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα που υπόκεινται σε αυτοματοποιημένη επεξεργασία, περισσότερο δε σε περίπτωση που χρησιμοποιούνται για σκοπούς διερεύνησης από την αστυνομία. Η εθνική νομοθεσία θα πρέπει να

διασφαλίσει ειδικότερα ότι τέτοιες πληροφορίες είναι σχετικές και μη υπερβολικές σε σχέση με τους σκοπούς για τους οποίους φυλάσσονται και ότι διατηρούνται σε μορφή που να επιτρέπει την ταυτοποίηση των υποκειμένων των δεδομένων για διάρκεια όχι μεγαλύτερη από αυτή που απαιτείται για τον σκοπό που φυλάσσονται (βλ. παραγράφους 27 και 28 παραπάνω, συγκεκριμένα Άρθρο 5 της Σύμβασης Προστασίας Δεδομένων και το προοίμιο αυτής και Αρχή 7 της Σύστασης R (87) 15 της Επιτροπής Υπουργών που ρυθμίζουν τη χρήση πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα στον τομέα της αστυνομίας). Επίσης η εθνική νομοθεσία οφείλει να παρέχει επαρκείς εγγυήσεις ούτως ώστε να διασφαλίζει ότι οι διατηρούμενες πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα προστατεύονται αποτελεσματικά από την κατάχρηση και την αυθαιρεσία.

63. Το Δικαστήριο δεν μπορεί να αμφισβητήσει τον αποτρεπτικό σκοπό ενός μητρώου όπως αυτό στο οποίο καταχωρήθηκε ο προσφεύγων μετά την επιβολή σε αυτόν ποινής φυλάκισης δεκαπέντε ετών για βιασμό ανηλίκου. Ο σκοπός αυτού του μητρώου, όπως έχει τονιστεί ήδη, είναι η πρόληψη εγκλημάτων και συγκεκριμένα η καταπολέμηση της υποτροπής και, σε ανάλογες περιπτώσεις, η διευκόλυνση ταυτοποίησης των δραστών. Η σεξουαλική κακοποίηση αποτελεί αναμφισβήτητα ένα αποτροπιαστικό είδος αδικοπραγίας, με ολέθρια αποτελέσματα για τα θύματα. Οι ανήλικοι και άλλα ευάλωτα άτομα δικαιούνται κρατική προστασία, υπό τη μορφή αποτελεσματικής αντιμετώπισης, από τέτοιου είδους επικίνδυνες παρεμβάσεις σε ουσιαστικές πλευρές της προσωπικής τους ζωής (βλ. *Stubbings και άλλοι κατά Ηνωμένου Βασιλείου*, 22 Οκτωβρίου 1996, § 64, *Εκθέσεις* 1996-IV).

64. Ταυτόχρονα, η ευρωπαϊκή πολιτική στον ποινικό τομέα εξελίσσεται και προσδίδει αυξανόμενη σημαντικότητα, μαζί με τον σκοπό της τιμωρίας, στην επανένταξη μετά από φυλάκιση και πιο συγκεκριμένα προς το τέλος μιας μακράς περιόδου φυλάκισης (βλ. *Dickson κατά Ηνωμένου Βασιλείου* [GC], αριθ. 44362/04, § 75, ΕΔΑΔ 2007-V). Επιτυχής επανένταξη σημαίνει, μεταξύ άλλων, πρόληψη της επανάληψης της αξιόποινης πράξης (βλ. την έκθεση του Επιτρόπου του Συμβουλίου της Ευρώπης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα όπως παρατίθεται στην υπόθεση *Léger κατά Γαλλίας* (αριθ. 19324/02, § 49, ΕΔΑΔ 2006-...)).

65. Στην παρούσα υπόθεση, ο προσφεύγων καταχωρήθηκε αυτόματα στο μητρώο σύμφωνα με τις μεταβατικές διατάξεις του Νόμου του 2004, βάσει του αδικήματος για το οποίο καταδικάστηκε οριστικά. Ενημερώθηκε δεόντως για την εγγραφή του στο μητρώο και έλαβε ενημέρωση για τις υποχρεώσεις που του επιβλήθηκαν.

66. Όσον αφορά την υποχρέωση για παροχή αποδεικτικού της διεύθυνσης κατοικίας κάθε έξι μήνες καθώς και οποιασδήποτε αλλαγής αυτής, επί ποινή φυλάκισης και πληρωμής προστίμου, το Δικαστήριο υποστήριξε προηγουμένως ότι το παραπάνω δεν οδηγεί σε ζήτημα από την άποψη του Άρθρου 8 της Σύμβασης (βλ. *Adamson*, όπ. π.).

67. Σχετικά με τη διάρκεια του χρόνου φύλαξης αυτών των πληροφοριών, το Δικαστήριο σημειώνει ότι είναι είτε είκοσι είτε τριάντα χρόνια, ανάλογα με τη σοβαρότητα της καταδίκης.

68. Όπως τονίστηκε από την Κυβέρνηση, αυτές αποτελούν τις μέγιστες περιόδους. Αν και η περίοδος των τριάντα ετών στην προκειμένη περίπτωση είναι σημαντική, το Δικαστήριο παρατηρεί ότι τα δεδομένα διαγράφονται αυτόματα με τη λήξη αυτής της περιόδου, η οποία αρχίζει μόλις η απόφαση που ήγειρε την εγγραφή στο μητρώο παύει να έχει ισχύ. Επιπλέον, το Δικαστήριο σημειώνει ότι το εν λόγω άτομο μπορεί να υποβάλει αίτημα στον εισαγγελέα για διαγραφή των δεδομένων που τον/την αφορούν σε περίπτωση που η διατήρησή τους δεν φαίνεται πλέον απαραίτητη λαμβάνοντας υπόψη τον σκοπό του μητρώου, καθώς και τη φύση της αξιόποινης πράξης, την ηλικία του εν λόγω ατόμου όταν επιτέλεσε την πράξη αυτή, το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε και την τωρινή προσωπικότητα του ατόμου (βλ. παράγραφο 18 παραπάνω, Άρθρο 706-53-10 του ΚΠΔ). Μπορεί να ασκηθεί έφεση κατά της απόφασης του εισαγγελέα ενώπιον του δικαστή ελευθεριών και κράτησης και ακολούθως ενώπιον του προέδρου του τμήματος ερευνών.

69. Το Δικαστήριο θεωρεί ότι οι δικαστικές διαδικασίες για τη διαγραφή των δεδομένων προβλέπουν ανεξάρτητη αναθεώρηση της αιτιολόγησης για τη διατήρηση των πληροφοριών σύμφωνα με τα οριζόμενα κριτήρια (βλ. *S. και Marper*, όπ.π., § 119) και παρέχει επαρκείς και αποτελεσματικές εγγυήσεις του δικαιώματος του σεβασμού της προσωπικής ζωής, λαμβάνοντας υπόψη την σοβαρότητα των αξιόποινων πράξεων που οδηγούν στην εγγραφή στο μητρώο. Ομολογουμένως, η φύλαξη των δεδομένων για τόσο μεγάλη χρονική περίοδο ενδέχεται να εγείρει ζήτημα σύμφωνα με το Άρθρο 8 της Σύμβασης. Ωστόσο, το Δικαστήριο σημειώνει ότι ο προσφεύγων σε κάθε περίπτωση θα έχει ουσιαστική ευκαιρία να ασκήσει προσφυγή για διαγραφή των φυλασσόμενων δεδομένων από την ημερομηνία κατά την οποία η απόφαση που οδήγησε στην καταχώρηση αυτών στο μητρώο παύσει να έχει ισχύ. Υπό αυτές τις συνθήκες, το Δικαστήριο υποστηρίζει ότι το χρονικό διάστημα για το οποίο φυλάσσονται τα δεδομένα δεν είναι δυσανάλογο με τον σκοπό για τον οποίο αυτά φυλάσσονται.

70. Όσον αφορά τους κανόνες για τη χρήση του μητρώου και το εύρος των δημόσιων αρχών που έχουν πρόσβαση σε αυτό, το Δικαστήριο σημειώνει ότι το τελευταίο έχει επεκταθεί σε αρκετές περιπτώσεις και δεν περιορίζεται πλέον στις δικαστικές αρχές και την αστυνομία. Έχουν πλέον πρόσβαση και διοικητικά όργανα (Άρθρο 706-53-7 του ΚΠΔ, βλ. παράγραφο 18 παραπάνω). Ωστόσο, παραμένει γεγονός ότι στο μητρώο είναι δυνατόν να ανατρέξουν αρχές που δεσμεύονται από υποχρέωση εμπιστευτικότητας, και κάτω από επακριβώς προσδιορισμένες συνθήκες. Επιπρόσθετα, η παρούσα υπόθεση δεν υπόκειται αυτή καθαυτή σε εξέταση

in concreto του θέματος της διαθεσιμότητας του μητρώου για διοικητικούς σκοπούς.

71. Εν κατακλείδι, το Δικαστήριο θεωρεί ότι η εγγραφή του προσφεύγοντα στο Μητρώο Δραστών Σεξουαλικών Εγκλημάτων εμπεριέχει δίκαιη ισορροπία μεταξύ των αντικρουόμενων προσωπικών και δημόσιων συμφερόντων που απειλούνται και ότι το εναγόμενο Κράτος δεν υπερέβη τα αποδεκτά όρια ευχέρειας αξιολόγησης σε αυτό το θέμα. Ακολούθως, δεν υπήρξε παράβαση του Άρθρου 8 της Σύμβασης στην παρούσα υπόθεση.

III. ΑΛΛΕΣ ΕΙΚΑΖΟΜΕΝΕΣ ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ

72. Βάσει των Άρθρων 6, 13, 14 και 17 της Σύμβασης, ο προσφεύγων, ο οποίος ισχυρίστηκε ότι είναι αθώος, παραπονέθηκε για τον τρόπο με τον οποίο διεξήχθη η έρευνα της υπόθεσής του, το γεγονός ότι οι προσφυγές του για ερευνητικά μέτρα και εκθέσεις εμπειρογνομόνων δεν έγιναν δεκτές από τον τακτικό ανακριτή καθώς και για την άρνηση από την πλευρά του Συμβουλίου Αναθεώρησης Ποινικών Υποθέσεων όσον αφορά την προσφυγή του για εκ νέου εκδίκαση της υπόθεσης. Σε σχετική του επιστολή με ημερομηνία 3 Νοεμβρίου 2005, παραπονέθηκε επίσης για την άρνηση της προσφυγής του για αναστολή της ποινής, ισχυριζόμενος ότι η κατάσταση της υγείας του ήταν ασύμβατη με την κράτηση. Τέλος, σε επιστολή του με ημερομηνία 5 Δεκεμβρίου 2005, ο προσφεύγων ισχυρίστηκε ότι σύμφωνα με το Άρθρο 3 της Σύμβασης η συνεχόμενη κράτησή του αναλογούσε σε βασανισμό.

73. Λαμβάνοντας υπόψη όλα τα στοιχεία που έχει στην κατοχή του και στον βαθμό που είναι αρμόδιο να εξετάσει αυτές τις αιτιάσεις, το Δικαστήριο δεν βρίσκει καμία παράβαση των δικαιωμάτων και ελευθεριών που εγγυώνται οι διατάξεις πάνω στις οποίες βασίστηκαν. Επομένως θεωρεί ότι αυτές οι αιτιάσεις είναι προδήλως αβάσιμες με την έννοια του Άρθρου 35 § 3 της Σύμβασης και απορριπτέες σύμφωνα με το Άρθρο 35 § 4.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ, ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΟΜΟΦΩΝΑ

1. *Κηρύσσει* την αιτίαση παραδεκτή όσον αφορά το Άρθρο 8 της Σύμβασης και απαράδεκτη για τα περαιτέρω.
2. *Κρίνει* ότι δεν υπήρξε παράβαση του άρθρου 8 της Σύμβασης.

Συντάχθηκε στη γαλλική γλώσσα και κοινοποιήθηκε εγγράφως στις 17 Δεκεμβρίου 2009, σύμφωνα με τον Κανονισμό 77, §§ 2 και 3 του Κανονισμού Λειτουργίας του Δικαστηρίου.

Claudia Westerdiek Peer Lorenzen Γραμματέας Πρόεδρος

© Συμβούλιο της Ευρώπης/Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, 2013.

Οι επίσημες γλώσσες του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων είναι η αγγλική και η γαλλική. Η παρούσα μετάφραση δεν δεσμεύει το Δικαστήριο το οποίο δεν φέρει καμία ευθύνη για την ποιότητά της. Η μετάφραση είναι διαθέσιμη στη βάση νομολογίας HUDOC του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (<http://hudoc.echr.coe.int>) και σε κάθε άλλη βάση δεδομένων όπου έχει κοινοποιηθεί από το Δικαστήριο. Επιτρέπεται η αναπαραγωγή της για μη εμπορικούς σκοπούς, με τον όρο να παρατίθεται ο πλήρης τίτλος της υπόθεσης και η παρακάτω ένδειξη δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας. Όποιος τυχόν επιθυμεί να χρησιμοποιήσει ολόκληρη ή μέρος της παρούσας μετάφρασης για εμπορικούς σκοπούς, καλείται να επικοινωνήσει με τη διεύθυνση: publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2013.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2013.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int